

и забравиха да ги затворятъ не отъ радостъ, а отъ почуда.

Обаче, народнитѣ представители се разтичаха измежду народа и обясняваха, че князътъ е младъ, но е близъкъ роднина на руския царь, хубавецъ, здравъ, много уменъ, храбъръ и препоръченъ отъ Царя-Освободителя. Народътъ, като чу тѣзи думи, успокои се, одобри го и се зарадва отъ все сърдце за младия князь, като казваше:

— Така да бжде! *На млада държава—младъ князь!*

Князътъ бѣ заведенъ най-първо въ църква, гдето владицитѣ служеха молебень за неговото здраве и добро царуване. Едва що го заведоха въ квартирата му, изведнажъ цѣлъ радостенъ градъ бързо се смути и разтича тревожно. Привечерь ненадейно избухна страшенъ пожаръ въ горната (еснафската) махала. Силенъ вѣтъръ повѣя и огньтъ обхвана стихийно цѣлъ пазаръ и много домове. Огнени езици се издигнаха и димъ затъми небето. Околнитѣ баири се огръяха и огненото зарево се видѣ отъ околнитѣ села. Тръпки побиха всички.

Що значи това? На добро ли е, или на зло?

Дойде цѣлата войска, излѣзоха всички граждани, явиха се на помощъ и селянитѣ. Цѣла нощъ стихийниятъ огнь поглѣщаше домоветѣ въ присѣствieto на княза. Едва на сутринята можа да се ограда огньа и да се спре опожаряването на цѣлия градъ, чиито кѣщи бѣха натрупани като на стълби една надъ друга по стрѣмнината.

Най-сетне пожарътъ се прекрати. Народното събрание въ 11 часа се свика на заседание и князь Александъръ се закле, че ще пази *Конституцията* и ще управлява България по законитѣ.

Князь Александъръ въ София.

Щомъ даде клетва, князь Александъръ придруженъ (конвоиранъ) отъ конна войска, пристигна въ сто-